

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Fiului risipitor

O, nu mai am un alt dor între cei din cer ca și dorul cel pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, măi poporul Meu. Când vin prilejuri să cobor cuvânt în cartea Mea, care se scrie azi pe pământ, Mă apasă dorul. Fiecare om știe ce este o așa apăsare și fiecare tânjește să scape de sub ea și să-și caute mângâiere și ușurare pentru ea.

A început după rânduiala bisericească pregătirea creștinească pentru pocăință, pentru spălare de păcate, pentru îndumnezeirea omului, iar străbunii părinți Mi-au așezat rând pe rând cuvintele învățaturii Mele de acum două mii de ani ca să lucreze ele peste duhul oamenilor botezați și să le insufle pe cele din cer așezate să se țină, și mai ales să le dea oamenilor temerea de Dumnezeu, căci acest mare dar este ca o armă cu care omul poate să-l biruie pe diavolul, care-i dă mereu târcoale ca să-l îndemne să calce peste așezările și peste cuvintele Mele, cu care l-am așezat pe om înaintea lui Dumnezeu ca să-l scap de diavol, căci diavolul a lucrat cu omul la început și l-a făcut să-și piardă casa cea dulce, raiul lui Dumnezeu, căldura și mângâierea lui și toată frumusețea din el pentru om, ca să-l bucure pe om toate, toate câte erau zidite la cuvântul lui Dumnezeu, căci Dumnezeu l-a zidit pe om, și apoi l-a iubit fără de măsură și i-a împodobit viața și casa, până ce omul nu l-a mai iubit pe Dumnezeu, pe Făcătorul lui, și a ales apoi să lucreze de partea diavolului și a pierdut omul iubirea, iar fără ea îi este greu, și nu știe de ce îi este lui atât de greu, de atâtea ori greu.

O, nu-i vine omului în minte să se întoarcă la Dumnezeu, la Făcătorul lui. Atâta vreme cât găsește de ce să se mai țină departe de Tatăl Dumnezeu, omul stă departe de Tatăl. O, dacă ar da de lipsă și de lacrimi și de dureri și de dispreț, poate că s-ar mai apleca și ar părăsi înșelarea, care i se pare viață și bucurie de viață, dar duhul lumii caută mereu spre om și-i stinge iubirea cea spre Dumnezeu și nu se întoarce omul, o, nu se întoarce. Când suferă lacrimi și dureri, omul caută la om și se sprijinește cu omul, și aceasta pentru că nu are minte pentru Dumnezeu, și are numai pentru el și pentru oameni și pentru cele de pe pământ, dar vine apoi o zi când el vede raiul și vede ce-a pierdut și vede că nu s-a luptat lupta cea bună în viața lui.

O, popor al cuvântului Meu, nu-și folosește omul ochii sufletului, decât numai spre cele ce nu-i dau sufletului hrana cea priincioasă. Ori de câte ori simte că i se mai stinge oful sufletului, el tot din cele fără Dumnezeu dă să ia și să bea. O, iată de ce Mi-e dor să vin la tine pe pământ cuvânt, măi poporul Meu. Voiesc să Mă găsească omul cu grăirea Mea cu tine despre el și despre despărțirea lui de Mine și să aibă loc de întrebare pentru mersul vieții lui, că s-a luat omul din brațele Mele și a plecat să-și facă de cap, că nu de altceva pleacă omul departe de Dumnezeu și de ochiul Său, care rămâne uitându-Se lăcrimând pe urma celui fără de iubire fiu și fără dor de Tatăl în vremea despărțirii, și e flămând omul, mereu e flămând, și mănâncă mereu din grădină străină, până ce i se usucă inima căutând și tot căutând răcoare pentru ea, dar Eu am spus de cel ce bea așa că mereu va înseta și mereu va bea fără de rod și fără de sănătate de viață, căci viața stearpă este viața cea fără Dumnezeu, și prin care omul iubește păcatul pe ogorul pământului, iar păcatul este neghina, este ceea ce seamănă omul pe pământ prin păcat, dar la vremea secerișului, neghinei i s-a dat soarta să fie pentru foc.

Au așezat bunii și sfinții părinți în această duminică învățătura pildei fiului risipitor, pentru citire și rumegare apoi în mijlocul fiilor bisericii lui Hristos. O, câtă lumină de Duh Sfânt, cât se topeau sfinții de grija cea pentru turma Mea, ca nu cumva să piară ea și seminția ei. Nu mai sunt azi pe pământ slujitori care să caute cu pășunea cerească după turma Domnului, iar ea rătăcește fără de păstor, și latră lupii de peste tot, și nu mai știe nimeni că ei sunt lupii, care sunt gata să culce gardul la pământ și să nu mai fie păstrată sămânța pentru Domnul, să nu mai aibă Domnul turmă pe voia Sa, ci să fie amestecare. O, și nu-i mai spune nimeni omului că amestecarea este

stricăciune ca la turnul Babel și este pentru dărâmare și nu dăinuie această lucrare, căci este fără Dumnezeu lucrarea amestecării.

O, fiilor, nu-L mai vor oamenii pe Domnul. O, ocrotiți-vă la sânul Meu, că mulți vor rățăci fără să știe ce fac. Nimic să nu-i încante pe cei ce cunosc cuvântul Meu și puterea lui, că mult mai mult lucrez Eu acum, la sfârșit, cu cuvântul, că-i mult rău în lume, iar Eu am să-i ocrotesc pe cei ce Mă iubesc, am cuvânt pentru ei mereu, mereu, numai să Mă ajute ei să-i pot cunoaște, că greu se mai zăresc dintre cei răi cei ce dau să-Mi țină urma prin vremea grea, vreme cum n-a mai fost de când sunt veacurile, o, fiilor. O, aduceți-vă aminte de umilința la care l-a dus viața de desfrâu pe fiul cel desprins de tată și de casă, căci și-a venit în fire și s-a apropiat spre tatăl său și a zis: „*Am păcătuit împotriva ta și împotri-va cerului cu viața mea, tată, dar primește-mă, te rog, ca argat*”. O, dacă nu și-ar fi venit în fire de-a binelea, l-ar fi văzut de departe tatăl său ca să-i fie apoi milă?

O, fiilor, de-ați pierde voi orice, dar locul vostru de lângă Mine să nu-l pierdeți, că n-ați avea cum da răspuns înaintea Mea pentru acest păcat al ne iubirii și al fugii de Dumnezeu, păcat care îl pedepsește apoi greu pe om, căci am spus: *«dacă omul nu poate ca Mine, nici Eu nu pot ca el»*.

O, să nu se piardă cu firea cel ce-Mi stă credincios, ci să stea cu umilință pentru păcatele sale înaintea Mea și să-Mi dea viața sa să Mă servesc de ea, căci viața Mea am dat-o Eu când M-am făcut Păstor peste timp și peste om, și iată, până azi sunt, până la sfârșitul timpului sunt cu cei ce-Mi sunt fii și-Mi urmează Mie, și nu pe jumătate cum ar crede unii că se poate așa pentru Dumnezeu, ci cu întreg duhul și lucrul lor și până la sfârșit, precum Eu sunt și lucrez Tatălui Meu până la sfârșit, nu numai o bucată de timp.

O, poporul Meu cel călăuzit pas cu pas, vino și Mă întreabă ce înseamnă să rățăcescă cei ce rățăcesc, iar Eu îți voi spune. O, fiule, multe plăceri iau foc înăuntrul omului și nu se teme omul de vâlvătaia lor, și-și pune el sufletul la foc și arde în el plăcerea și se duce să și-o facă, și iată, rățăcește omul după ce-și umple inima și dorul de plăceri, iar pe Domnul Îl umple de rușine fiul care se duce să-și plimbe viața printre fiii lumii. O, și cât de morți sunt fiii lumii, de la care iau lucru și povețe și învățătură și obiceiuri iau cei care Mă părăsesc și se duc în mijlocul fiilor lumii și stau ei lângă cei fără binecuvântare de sus pentru viața lor cea cu plăceri.

O, greu se mai teme omul de plata păcatelor lui, fiilor. De aceea nu-și vine în fire cel ce se desparte de iubirea lui Dumnezeu pentru iubirea de sine, dar cea mai dulce viață este aceea care doare și suferă odată cu suferința Mea în cei ce merg prin greu, lucrând cu Mine pentru viața lumii, iar un alt fel de iubire nu este iubire între pământ și cer, și este altceva, este omul și atât, căci iubirea e din cer, și din cer ia și are, și nu de pe pământ sau pentru pământ.

O, copii hrăniți cu cuvântul gurii Mele, voi fiți-Mi fii, și fiți-Mi și argați, măi fiilor, căci numai fiul știe să slujească tatălui său cu credincioșie, iar sluga poate să fie și netrebnică prin slujire. O, căutați să-Mi fiți fii și să-Mi slujiți ca și cum tot ce-Mi slujiți este pentru voi, și veți fi adevărați în iubire și în slujire, iar pe cei ce nu ne înțeleg, îi înțelegem că le lipsește credincioșia, iar această lipsă, și mai ales nerevenirea în fire, îi atrag acestea spre cele ce-și aleg. Voi însă căutați să pricepeți bine ce înseamnă să rățăcescă și să-și risipească omul viața, iar dacă unii nu înțeleg, aceștia pătesc așa fiindcă nu se uită la viața lor din afara lor, și nu dinăuntrul lor, de unde ei n-au cum să vadă.

O, fiilor, deosebiți-vă de lume și din lume, că lumea este capcana în care stau prinși fiii lu-mii. Eu, Domnul, nu am ce să mai culeg pentru Mine dintre fiii lumii, căci totul este stricat și urât mirositor. Privesc zdrobit cum cei ce M-au iubit se duc să semene cu fiii lumii la chip și la port și-Mi lovesc fruntea și obrazul cu rățăcirea lor, pentru care au plecat de la sânul Meu, bucurându-se de ei înșiși, așa cum și fiii lumii fac. O, stați departe de cei ce Mă cunosc ca și voi în acest cuvânt, dar nu mai vor să semene cu Mine și cu voi, și se duc să semene cu fiii lumii la chip și la port și la neveghe pentru viața lor. E primejdios pentru cei ce rămân, căci trebuie pildă să fim unii pentru alții, ca să nu piară cei ce au rămas, și ca să nu fie Domnul rușinat pentru

aplecarea voastră, fiilor. Ne strângem durerea și ne-o punem în legăturică să nu rănim cu ea, dar să avem grijă să nu fim învinuiți de sminteală și de amestecare, și mai ales că neascultarea de cuvântul lui Dumnezeu, cunoscut de cei ce îl cunosc și nu-l împlinesc, o, este primejdioasă această neascultare. Iar Eu, Domnul, dau să vă păstoresc și să vă ocrotesc pe voi când unealta cea pentru neascultătorii de Dumnezeu trece pe deasupra și îi arată pe cei ce slujesc împotriva lui Dumnezeu cu pașii lor, cu inima lor, cu iubirea lor, iar pilda Evangheliei acestei duminici ne arată cum a ajuns fiul cel neascultător și risipitor cu iubirea lui cea vinovată și cum și-a irosit viața, până ce a fost depărtat și de oameni, și așa a fost să-și vină în fire și să-și învinuiască faptele și rătăcirea sa.

O, stați strâns alipiți lângă Mine, căci legătura slabă se desface ușor, fiilor, și vă rătăcește de Domnul spre alte iubiri, și toate iubirile sunt vinovate, și mai ales iubirea de sine, cu care omul apasă pe cei din jurul său.

O, fiți cuminți, fiți mulțumiți și mult mulțumiți, căci nimeni nu cade, nimeni, decât cei nemulțumiți, căroră li se ia și ceea ce mai au și se dă la cei ce au, precum este scris.

O, fiilor, voiesc să vă văd că știți ce înseamnă să rătăcească un fiu, iar voi fi-va să-Mi dați răspuns că știți. Iată, M-am întărit în porți cu puterea Mea și am intrat și v-am hrănit, și mulți iau de la voi hrana Mea și învață să fie.

Pace vouă acum, pace fiilor!

Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Acesta este Păstorul Care vă păstorește pe voi cu cuvântul Său, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 februarie 2016